

12. H. 1297. H. an. MED. VIČVA. — Vgl. कन्दर्पमुसल, मौसल, मौसल्य.
 मुसलक (von मुसल) 1) m. N. pr. eines Berges BUAN. Intr. 267. — 2)
 f. लिका *Hauseidechse* HALĀJ. 2, 79 (mit श).
 मुसलामुसलि (मुसल + मुसल) adv. Keule gegen Keule (im Kampfe) P.
 5.4.127, Sch. (mit प).
 मुसलायुध (मुसल + आ^०) adj. eine Keule zur Waffe habend, m. Bein.
 Baladeva's MBh. 9, 2834 (mit स ed. Bomb.).
 मुसलिते adj. von मुसल gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.
 मुसलिन (von मुसल) adj. mit einer Keule bewaffnet: Čiva MBh. 7,
 9455. 13, 745. m. Bein. Baladeva's AK. 1.1.4, 19. H. 224. HALĀJ. 1,
 28. PAÑĀR. 3, 2, 5.
 मुसलीभू (मुसल + 1. भू) zu einer Keule werden: तृणं च भूममपि तत्र
 व्यदृश्यत MBh. 16, 95.
 मुसलीय (von मुसल) adj. mit der Keule todtgeschlagen zu werden ver-
 dienend gaṇa अयपादि zu P. 5, 1, 4.
 मुसल्यै (wie eben) adj. dass. gaṇa दण्डादि zu P. 5, 1, 66. AK. 3, 1, 45.
 मुसल्लक s. मुशल्लक.
 मुसारागत्त्व Koralle VJUP. 138. BURN. Lot. de la b. l. 319. HOUEN-
 TUSANG I, 482. nach einer mongolischen Erklärung weisse Koralle. —
 Vgl. u. मसार.
 मुस्त, मुस्तैयति sammeln DUĀTUP. 32, 87.
 मुस्त m. n. TRIK. 3, 5, 12. SIDDH. K. 281, a. 15. *Cyperus rotundus* Lin.,
 m. HĀR. 183. f. आ = मुस्तक AK. 2, 4, 5, 25. H. 1193. RATNAM. 93. SUČR. 1,
 163, 2. 165, 15. 2, 40, 12. 114, 3. 326, 2. 375, 6. 416, 19. RAGH. 9, 59. 13, 19.
 ČĀK. 39. VARĀH. BRH. S. 77, 9. 23, 29. n. SUČR. 2, 220, 10. unbestimmt ob m.
 oder n. 1, 137, 11. 2, 285, 20. 415, 9. AK. 3, 4, 25, 190. ob m. oder f. VA-
 RĀH. BRH. S. 77, 11. ob m. f. oder n. 54, 121. Das n. wird wohl die Wur-
 zel des Grasses bezeichnen. — Vgl. कैवर्त^०, लुद्र^०, नगर^०, नागर^०, पिण्ड^०,
 भद्र^०.
 मुस्तक m. f. (आ) und n. TRIK. 3, 5, 22. m. n. = मुस्ता AK. 2, 4, 5, 25.
 m. H. 1193, Sch. HALĀJ. 2, 467. n. RATNAM. 93. unbestimmt ob m. oder
 n. SUČR. 2, 282, 6. 417, 11. ob m. f. oder n. 540, 4. VARĀH. BRH. S. 77, 10.
 m. ein best. vegetabilisches Gift H. 1199. — Vgl. कैवर्त^०, कैवर्ति^०, भद्र^०.
 मुस्तगिरि m. N. pr. eines Berges (गिरि) Verz. d. Oxf. H. 340, a. 19.
 मुस्ताद (मुस्त + अद् oder आद्) m. Schwein, Eber (Musta-Gras fres-
 send) GAṬĀDH. im ČKDR.
 मुस्ताभ (मुस्त + आभा) n. eine *Cyperus*-Art (केयाटि मुथा) RATNAM. 96.
 मुस्तु m. f. = मुष्टि Faust H. 597.
 मुस्रं n. = अश्रु Thräne UĠĀVAL. zu UṆĀDIS. 2, 13. = मुसल ČKDR. an-
 geblich nach UṆĀDIR. in SIDDH. K.
 1. मुकु, मुक्यति DUĀTUP. 26, 89. मुमोह, अमुकत् gaṇa पुषादि zu P. 3,
 1, 55. मोह्यति und मोहयति (WESR.); मोहिता, मोहधा und मोहा gaṇa
 रुधादि zu P. 7, 2, 45. 8, 2, 33. VOP. 3, 101. 11, 4. मुकुं dat. inf. RV. 6, 18, 8.
 irre werden, die Richtung —, den Faden —, die Besinnung verlieren, in Ver-
 legenheit kommen, sich nicht zu helfen wissen, fehlen (Gegens. प्रज्ञा): in
 Unordnung kommen, fehlschlagen, missrathen (Gegens. कल्पः) मुक्यन्त्ये
 अभितो जनास इहास्माकं मधवा मूरिस्तु RV. 10, 81, 6. AV. 6, 67, 1. 11, 9, 13.
 द्वितीयमहराग्य मुक्यति, ततो वै ते प्र यज्ञमज्ञानम् AIR. Br. 4, 32. 3, 11.

V. Theil.

3, 14. ČAT. BR. 11, 5, 5, 7. TS. 6, 6, 5, 4. सर्वमेव कल्पते न मुक्यति ČAT. BR.
 1, 5, 2, 15. 3, 2, 2, 2. मोह्यति राष्ट्रम् 2, 4, 3, 10. समाने वृत्ते पुरुषो निमग्नो
 अनीशया शोचति मुक्यमानः ČVETĀČV. UP. 4, 7. M. 7, 25. BHAG. 2, 13. 3, 15.
 MBh. 1, 143. 12, 8199. अत्र नो मुक्यतां रात्रन्मंशयं हेतुमर्कसि 13, 2614.
 कथं नु चीरं बध्नति मुनयो वनवासिनः । इति ह्यकुशला सीता सा मुमोह
 मुकुमुकुः ॥ R. 2, 37, 12. स मुक्यत्यातुरं प्राप्य SUČR. 1, 12, 1. आपत्सु च न
 मुक्यति Spr. 1340. 1834. 2284. 2356. 3160. 3264. अतकाले हि भूतानि मुक्य-
 ति R. 2, 106, 12. मुक्यति निद्रया हरिः Spr. 3403. KATHĀS. 73, 76. BHĀG. P.
 1, 1, 1. BHĀṬ. 1, 20, 6, 21. 13, 16. स मुमोह पपात च MBh. 3, 709, 3, 7186.
 7220. R. 1, 21, 21. संज्ञा मुमोह सकसा वरदानेन तस्य हि MBh. 3, 12391.
 med.: मा सूतपुत्र मुक्यस्व 4, 425. अकृता ते मतिस्तात पुनर्वात्येन (vgl.
 पुनर्वाल) मुक्यसे (am Ende eines Čloka!) 14, 34. स्वकार्ये मुक्यते सर्वः HA-
 RIV. 9972. मुक्यते खलु मे भावः R. 2, 88, 5. partic. 1) मुग्धं a) verirrt: अने-
 त्रविद्यया मुग्धो भुवनान्यदोधयुः RV. 5, 40, 5. AIR. Br. 1, 8. अङ्गं मुग्धायं.
 मुग्धायं वैनिशिनार्यं verirrt, verloren gegangen VS. 9, 20. 18, 28. — b) ver-
 wirrt AV. 7, 5, 5. मनसिजेन विद्धः संदिग्धफलेन पत्रिणातिमुग्धः कथं कथ-
 मप्ययासत् DAČAK. in BENF. CHR. 197, 2. Vgl. मुग्धवत्. — c) dumm, thöricht,
 einfältig; von Personen H. an. 2, 246. MED. dh. 13. VIČVA. im ČKDR. VAĪC.
 beim Schol. zu ČIČ. 1, 47. मुग्धा अविद्वांसः ČAT. BR. 14, 9, 2, 14. Spr. 2213.
 3842. KATHĀS. 6, 53. 61, 2. 179. 183. 188. 191. 204. RĀGA-TAR. 5, 463.
 PAÑĀT. 166, 25. In Comp. mit dem, wobei man seine Dummheit an
 den Tag gelegt hat: केश^०, तैल^०, अस्थि^०, अयूक^०, महिष^० KATHĀS.
 61, 188. 193. 203. 62, 204. 212. Vgl. मुग्धधी fig., मुग्धाग्रणी. — d) ein-
 fältig so v. a. unerfahren, unschuldig, naiv (von jungen Mädchen und
 Frauen); durch jugendliche Naivität reizend; jung (VAĪC.); reizend,
 hold (H. an. MED. VIČVA. und VAĪC.): मुग्धा मध्या प्रगल्भा ŚĀU. D. 98.
 प्रथमावतीर्णायौवनमदनविकारा रती वामा । कथिता मृदुश माने समधि-
 कलज्ञावती मुग्धा ॥ 99. 58, 22. (कः) अयमाचरत्यविनयं मुग्धासु तप-
 स्विक्न्यासु ČĀK. 24. ०वधू RAGH. 9, 44. MEGH. 14. Spr. 3081. ०कास्ता-
 स्तन (der Schol. verbindet मुग्ध mit स्तन und erklärt es durch नव)
 ČIČ. 1, 47. मुग्धा subst. Spr. 4727. मुग्धे voc. 301. 2214. fig. 4728. KATHĀS.
 36, 73. मुग्धतरस्तरुणीजनः (= अत्यतकाममोहित Schol.) ČIČ. 9, 55. मु-
 ग्धस्वभावा PAÑĀT. 44, 19. मुग्धामज्ञातरुसं कलिकामकाले व्यर्थं कर्धय-
 सि किं नवमल्लिकायाः jung und unschuldig Spr. 133. मुग्धहरिणी 373.
 ०मृग 2784. ०गाण्डफलकैः ČIČ. 9, 47. RĀGA-TAR. 1, 373. ०विलीकित ČĀK.
 36. मुग्धालोक (मुख) UTTARARĀMAK. 10, 7. स्त्रीणामलीकामुग्धं हि वचः को
 मन्यते मृषा KATHĀS. 14, 42. Vgl. मुग्धता. मुग्धल, ०दृष्, ०भाव, मुग्धाती.
 — Vgl. मौग्ध्य. — 2) मूढ a) verirrt ĀČV. GRH. 3, 7, 9 (मुक्क), aus der
 Richtung gekommen, aus der Art geschlagen: मरुकार्णवे नौरिव वातमूढा
 R. 5, 28, 8. न मे मूढा दिशः so v. a. ich kann mich noch in den Weltge-
 genden zurechtfinden MBh. 3, 11498. वात SUČR. 2, 206, 8. besonders von
 der Leibesfrucht, welche auf unrechte Weise sich zur Geburt stellt, SUČR.
 2, 91, 12. 92, 16. Daher मूढगर्भं m. geradezu schwierige Geburt 1, 35, 18. 119,
 14. ०निदान 277, 9. 19. 278, 12. Verz. d. B. H. No. 941. — b) verirrt, nicht
 wissend, was man thut oder thun soll, kein klares Bewusstsein von Etwas
 habend, unsicher in (loc.) AV. 6, 67, 2. 11, 10, 21. वित्तमोक्तेन KATHOP. 2.
 6. क्रीमूढा MEGH. 69. विषमस्थेन मूढेन परिषष्टमुखेन MBh. 3, 2753. मूढेन
 मौसलुब्धेन यदस्थिशल्यमन्त्रेन सकान्यवक्तम् SUČR. 1, 266, 14. ČĀK. 125.

53*